

20-1 Jan - Mar 2026

Published on 14, Jan - Mar 2026

ISSN:2320-4842 (P) 3049-2688 (O)

பொருநராற்றுப்படையில் பொ.வே. உரைப் போக்கு

சீ. மகாலெட்சுமி

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

முனைவர் சீ. இளையராஜா

உதவிப்பேராசிரியர், நாட்டுப்புறவியல் துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்

தமிழ் இலக்கியமானது நீண்ட நெடிய மரபு நீட்சியை உடைய ஒன்று. இருப்பினும் நம் முன்னோர் மரபுகளை வெளிப்படுத்தும் ஒன்றாக இலக்கியங்கள் இன்றளவும் நம்மிடம் காணப்படுகிறது. இவ்விலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்ட காலம் என்பது வேறு, நம்மிடம் உறவாடும் காலம் என்பது வேறு இவ்விருக்காலங்களையும் இணைக்கும் பாலமாக திகழ்வது உரை. நம் அன்றாடம் பயன்படுத்தும் சொற்களானது நம் முன்னோர் காலத்தில் அதன் பொருண்மை என்பது வேறு ஒன்றாக உள்ளது. உதாரணமாக, நாற்றம் என்ற சொல் முன்னோர் காலத்தில் வாசனை என்கிற பொருளைக் குறிக்கும் சொல்லாக உள்ளது. ஆனால் இப்போது துர்நாற்றம் என்ற பொருண்மையில் வழங்கப்படுகிறது. இவை போன்ற சொல் வேறுபாடுகள், பொருள் மயங்கி வருவதை தெளிவுப்படுத்தும் விதமாக உரை நமக்குப் பெரும்பங்காற்றுகிறது. இவ்வகையில் பெருமழைப்புலவர் பொ.வே. சோமசுந்தரனார் குறுந்தொகை, அகநானூறு, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை, பரிபாடல், பத்துப்பாட்டு, ஐந்திணை எழுபது, ஐந்திணை ஐம்பது, சிலப்பதிகாரம், வளையாபதி, குண்டலகேசி, உதயணகுமாரகாவியம், நீலகேசி, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பெருங்கதை, கல்லாடம், திருக்கோவையார், பட்டினத்தார் பாடல்கள் போன்ற நூல்களுக்கு உரை எழுதியுள்ளார். பத்துப்பாட்டு நூல்களில் ஒன்றான பொருநராற்றுப்படைக்குப் பொ.வே. சோமசுந்தரனார் உரை எழுதியுள்ள போக்கினை எடுத்துக் கூறும் விதமாக இவ்வாய்வுக் கட்டுரை அமைகின்றது.

இலக்கணம் கூறல்

இலக்கியம் முதலில் தோன்றியதா இலக்கணம் தோன்றியதா என்னும் ஐயப்பாடு சிலரின் பார்வையில் இருந்த வண்ணமுள்ளது. இதனை விளக்கும் விதமாக, இலக்கியமே முதலில் தோன்றியது அதனை ஒட்டியே இலக்கணம் தோன்றியது என்று அகத்தியர் பேரகத்தியத் திரட்டு உணர்த்துகிறது. இதன் உணர்த்தும் பாடல் வரிகள்,

இலக்கியம் இன்றி இலக்கணம் இன்றே

எள்ளின் றாகில் எண்ணெயும் இன்றே

எள்ளினும் எண்ணெய் எடுப்பது போல

இலக்கியத் தினின்றும் எடுபடும் இலக்கணம்

அகத்தியர், பேரகத்தியத் திரட்டு

என்ற பாடல் வரிகள் உணர்த்துகிறது. பத்துப்பாட்டு முழுமைக்கும் முதலில் உரையெழுதியவர் நச்சினார்கினியர். இவருடைய உரையிலும் இலக்கணம் சொல்லும் முறைக் காணப்படுகிறது. இருப்பினும் பாடல் வரி இடம் பெரும் போது பாடல் வரிகளுக்கு கீழ் அடிக்குறிப்பு இடத்தில் அதற்கான விளக்கத்தைத் தொட்டுக்காட்டி செல்லும் போக்கு காணப்படுகிறது. பொ.வே.

சோமசுந்தரனார் உரையெழுதும் போது பாடல் முழுமையும் முதலில் அமையப்பெற்று, அதற்கான பொருள் கூறும் இடத்தில் தான் சொல்லுக்காண இலக்கண முறையை விளக்கிக் காட்டிச் செல்கிறார்.

புணர்ச்சி (வேற்றுமை)

சொல் விளக்கம்

இடைச்சொல்

உரிச்சொல்

புறத்திணைக்கூறு

1. புணர்ச்சி (வேற்றுமை)

குளப்புவழி யன்ன கவடுபடு பத்தல் (பொரு: 4)

என்னும் வரியின் பொருளாக, நச்சர் குறிப்பிடுவது 'மான் குளம்பு அழுத்திய இடத்தையொத்த இரண்டருகும் தாழ்ந்து நடுவுயர்ந்த பத்தலிணையும்' என உரையெழுதுகிறார். பொ.வே. இதற்கு உரை எழுதும் இடத்து யாழின் கண் குடம் போன்றமைந்த ஓர் உறுப்பு. இதன் இருமருங்கும் தாழ்ந்தும் நடுவிடம் உயர்ந்தும் இருக்கும்படி இரு பிளவுகளை இணைத்திருத்தலால், மான் குளம்பு உவமையாயிற்று எனக் கூறுகிறார். அதுமட்டு மின்றி, குளம்பு வழி என்னும் சொல்தான் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியின் போது குளப்பு வழி என வன்றொடர் புணர்ச்சியில் வந்துள்ளது எனத் தொல்காப்பியத்தை தொட்டுக்காட்டுகிறார். நச்சினார்கினியர் உரை எழுதும் முறையில் இருந்து பொ.வே சற்று நகர்ந்து இலக்கண முறைகளை இன்னும் விளக்கி காணும் போக்கினை பார்க்க முடிகிறது.

2. சொல்விளக்கம்

அனந்தர் நடுக்க மல்ல தியாவது

மனல்கவல் பின்றி மாழாந் தெழுந்து

(பொரு: 94-95)

இவ்வரிகளுக்கு நச்சர் 'களின் செருக்காலுண்டான மெய்நடுக்கமல்லது வேறுமனக் கவர்ச்சி சிறிதுமின்றித் துயிலுணர்ந்து, கவல்பு - கவர்ச்சியெனப் பெயராய் நின்றது' என உரை விளக்கம் தருகிறார். பொ.வே. இவ்வரிகளுக்கும் நச்சர் அடி ஒற்றியே உரை எழுதி பின்பு மாழாந்து - மயங்கி என்னும் பொருட்டு. ஈண்டு பொறிகள் மயங்குதற்குக் காரணமான துயிலை ஆகுபெயரான் உணர்த்தி நின்றது. எழுந்து - பின்னர் வைகறையாமத்தே துயிலுணர்ந்து எழுந்து என்றவாறு, எழுந்து என்னும் இவ்வெச்சம் 102 கழிப்பிய பின்றை என்னும் வினை கொண்டது எனச் சொல்லில் இருக்கும் இலக்கணக் கூறுகளை பிரித்து விளக்கம் தருகிறார். நச்சர் கூறும் விளக்கத்தை பொ.வே. கூறி இருப்பினும் அதற்கு மேலும் சில குறிப்புகள்

இலக்கண சொல்லாடல்களையும் சுட்டி காட்டி செல்கிறார் என்பது புலப்படுகிறது.

3. இடைச்சொல்

போற்றிக் கேண்மதி புகழ்மேம் படுந்

(பொரு: 60)

என்னும் வரிகளுக்கு நச்சர் 'புறந்தார் புகழை அரசவைகளிலே மேம்படுத்தவல்லாய், யான் கூறுகின்றவற்றை விரும்பிக் கேட்பாயாக' என்று கூறுகிறது. பொ.வே. யான் கூறுவதனைக் கேட்பின் நின் நல்குரவொழிந்து இன்புறுதல் உறுதியாகலின், கூர்ந்து கேள் என்பான் போற்றிக் கேண்மதி என்றான். மதி என்பது முன்னிலைக் கண் வரும் அசைச்சொல்.

"மியாயிக கோமதி இகும் சினென்னும்

ஆவாயின் ஆறும் முன்னிலையாசைச் சொல்"

(தொல்.சொல்.இடை.26)

தொல்காப்பியார் கூறும் இடைச்சொல்லினை நச்சர் எந்தச் சொல்லை அடையாளப் படுத்தாது உரை எழுதியுள்ளார். அதற்குப் பிறகு உரை எழுதிய பொ.வே. தொல்காப்பியத்தினைச் சுட்டி காட்டிய கேண்மதி இடைச்சொல்லை அடையாளப் படுத்திப் பொருள் விளக்கம் தருகிறார்.

4. உரிச்சொல்

வெள்ளி முளைத்த நள்ளிருள் விடியல்

(பொரு:73)

என்னும் வரிகளுக்கு நச்சர் 'விரிகின்ற கிரகணங்களையுடைய வெள்ளியெழுந்து செறிந்த இருளையுடைய விடியற் காலத்தே' என உரை எழுதியுள்ளார். பொ.வே. விரிகின்ற ஒலிக்கதிர்களைய வெள்ளி எழுந்த செறிந்த இருளையுடைய விடியற்காலத்தே. நள்ளிருள் - செறிந்த இருள் "நளியென் கிளவி செறிவு மாகும்" (உரியியல் 25) என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பவைச் சுட்டி நள்ளிருள் என்னும் சொல் உரிச்சொல் என்பதை அடையாளப்படுத்துவது காணமுடிகிறது. நச்சர் உரையில் கிரகணங்கள் என்னும் சொல் காணப்படுகிறது இது ஒரு வித சமயத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

விளக்கவுரை எழுதுதல்

ஒரு பாடலின் பொருளை நம் அறிவதற்கு உரை துணைபுரிகிறது சில இடங்களில் உரையினை விளக்குவதன் வாயிலாக அதன் பொருள் என்பது சிறப்புறத் தெளிவு பெறுகிறது. இவ்விளக்கவுரை எழுதும் போக்கு பொ.வே. யிடம் காணப்படுகிறது.

சாறுகழி வழிநாள் சோறுநசை யுறாது

(பொரு: 2)

என்னும் வரிக்கு விழாக்கழிந்த பின்னாளில் ஆண்டுப் பெறுகின்ற சோற்றை விரும்புதல்

எனப் பொருள் எழுதி விட்டு, சாறு - விழா, சாறு கழி வழிநாள் என்றது விழா முடிவுற்ற நாளின் மறுநாள் என்றவாறு. விழா முடிந்த மறுநாள் ஊர்வாழ் மக்கள் எளியோர்க்கு உண்டி வழங்குதல் மரபு. திருக்கோயில்களிலும் விழா முடிவுற்ற பின்னர்ச் சோறு வழங்குதலுண்டு என அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் இருக்கும் பழக்கத்தையும் விளக்கமாகக் கூறி உரை விளக்கம் தருகிறார்.

நச்சர் உரையை விமர்சனம் கூறல்

ஆறுஅலை கள்வர் படைவிட அருளின்

மாறுதலை பெயர்க்கும் மருவின் பாலை

(பொரு: 22 -23)

என்னும் வரிகளுக்கு நச்சர் 'வழியை அலைக்கின்ற கள்வர் தம் கையிற் படைக்கலங்களைக் கைவிடும்படி அருளினது மாறாகிய அவர்களிடத்து நின்று பெயர்க்கும் மருவுதலினிய பாலையாழை (பாலை - ஆகுபெயர்) "கோடே பத்த ராணி நரம்பே, மாடக மௌவரும் வகையினதாகும்" என்றதனால் மாடகமொழிந்தன் 'கூறினார்.

"பத்தலினையும் (4), பொல்லாம் பொத்திய (8), பச்சையாகிய (5), போர்வையினையும்(8), ஆணியினையும் (10), வறுவாயினையும் (12), மருப்பினையும்(13), வார்க்கட்டினையும் (15), நரம்பின் தொடர்ச்சியினையும் (18), காட்சியினையும் (20), உடைய பாலையாழை முடிக்க எனக் கொண்டு கூட்டி உரை எழுதியுள்ளார்.

கொன்றை கருங்காலி குமிழ்முருக்குத் தணக்கேன் என்பதனால், கோட்டிற்கு மரம் கொன்றையும் கருங்காலியுமாம் பத்தற்கு மரம் குமிழும் முருக்கும் தணக்குமாம். என நச்சர் விளக்குகிறார்கள். இவ்வரிகளுக்கு பொ.வே. இரண்டடியானும் இசைப்பயன் நுண்ணிதிற் தெரித்தோதியவாறுணர்க.

என்னை? இசை தன்னைக் கேட்டோர் உளத்தே இன்பம் விளைத்தலோடு, அவ்வுள்ளத்தைப் பண்படுத்தித் தூய்மை செய்து வீட்டின்பம் எய்தத் தகுதியுடையதாகும். இத்தகைய பெரும்பயன் உண்மையானன்றோ சான்றோர் அதனைப் பெரிதும் போற்றி வளர்ப்பாராயினர் என்க. ஈண்டு ஆசிரியர் முடத்தாமக் கண்ணியார் இவ்விரண்டு அடிகளானும் இசைப்பயனைத் தெள்ளிதின் விரித்தோதுவார், மறமே செய்து திரியும் வேடரையும் அம் மறத்தொழலை விடுத்து அருள் நெறியிற் சேர்க்கும் பெற்றிமையுடைய யாழ் என்னும் மாற்றால் விளக்குதல் காண்க என உரை எழுதியும் இதற்கு மேலை நாட்டு புலவர் கருத்துக்களை முன்வைக்கும் போக்கும் இவரிடம் காணப்படுகிறது. "மேலை நாட்டு நல்லிசைப்புலவராய ஷேக்ஸ்பியர் என்பாரும், 'இசைக்கிளகாதான் கொலை செய்யவும் துணிவான்' என

இக்கருத்தை எதிர்மறை முகத்தான் நன்கு விளக்கிப் போந்தனர். அவர் கருத்தையும் இதனோடு ஒப்புக்காண்க. என மேலை நாட்டவர் கருத்துக்களை அடிக்கோலிக் காட்டியுள்ளார். அது மட்டுமின்றி மேலும் சில கருத்துக்களை முன்வைக்கிறார்.

"ஆறலை கள்வர், தம் கொலைத் தொழிற்குரிய படைக்கலன்களைக் கைவிட்டு அருள்நெறியின் மறுதலையாகிய மறநெறியின்றும் அருள் நெறிப் படருமாறு செய்யும் பெரும் பயனுடைய யாழ் என்றவாறு. ஆறலை கள்வர் என செய்யுள் விகாரத்தால் உம்மை தொக்கு ஆறலைகள்வர் என நின்றுது. ஆறலைகள்வரையும் அருள் நெறிப்படுத்தும் எனவே, ஏனையோர் எளிதிற் பெரும்பயன் பெற்றதற்குரியது யாழிசை என்றாராயிற்று. இத்தகைய பேரின்பம், இம்மை மறுமை இரண்டினும் எய்துவிக்கும் சிறப்புடைய இனிய யாழினை இறக்கவிட்ட இடைக்கால மதுகையிலாத் தமிழர் அளியரோ! அளியர்!

மருவின் பாலை என்றது, கேட்குந் தோறும் பயிலுந்தோறும் வெறா அது இனிமை மிகுதற்கி யன்ற பாலையாழ் என்றவாறு. மருவுதல். கேட்டற் பொருட்டும் பயிலற்பொருட்டும் அடிக்கடி அதனை எய்துதல். எனக் கூறி திருக்குறளில் ஒரு குறளினைக் கூறி சுட்டிக்காட்டிகிறார். நவில்ல்தொறும் நூனயம் போலும் எனத் தொடங்கும் குறளையை தேவர் இயம்பியாங்கு இனிமைப் பண்புடைய யாழை மருவுங்கால் ஒரு காலைக்கொருகால் இன்பமிகுதற் கேதுவாகலின் அங்ஙனம் கூறினார்.

நச்சர் கூறுவதுப் போல பாலையை பொ.வே ஆகுபெயர் என்றும் இலக்கண முறையில் அடக்குகிறார் பொ.வே. "கொன்றை கருங்காலி குமிழ் முருக்குத் தணக்கே என்பதனால் கோட்டிற்கும் மரம் கொன்றையும் கருங்காலியுமாம், பத்தற்கு மரம் குமிழும் முருக்கும் தணக்குமாம்" என உரை எழுதியுள்ளார் என்று சுட்டிக்காட்டி இவர் யாழின் இயல்பு கூறி, இனி, அதன் இயக்கும் முறையினை ஒதுக்கின்றார் நச்சர் என்று அவர் உரையில் இருக்கும் குறையினைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்பொ.வே.

மூல நூலுக்கு முதலில் உரை எழுதி இருப்பினும் அவரிடம் இருக்கும் நல்ல கருத்துக்களை எடுத்தும் அவர் சொல்ல மறுத்த இடங்களை அழகாக தன் உரையில் பொ.வே. பதிவுச் செய்துள்ளார்.

உவமை கூறல்

ஒரு பொருளை அழகுபட எடுத்து இயம்புவதற்கு முக்கிய பங்கு வகிப்பது உவமை என்ற ஒன்றே. மூல நூலாசிரியர் கூறியிருக்கும் வர்ணனைகளை விட, உரையாசிரியர் காலத்தில் இருக்கும் சில

பொருளுக்கு உவமைப்படுத்தியும் சில செயலுக்கு ஒப்புமைப் படுத்துவது உவமை காட்டல் என்பது பொருளாகும் இத்தகைய உவமைகாட்டல் சார்ந்து

“பழமர முள்ளிய பறவையின் யானுமவன்”

(பொரு: 64)

என்னும் வரிகளுக்கு நச்சர் செல்வம் எய்திய யானும் முன்பு பழுத்த மரத்தை நினைத்துச் செல்கின்ற புட்போல என படல் வரிகளை மாற்றிப் பொருள் உணரும் வகையில் உரை எழுதியுள்ளார். இவ்வரிகளுக்கு பொ.வே. பழமரம் என ஈண்டு இறந்த காலப் பொருட்டாய் நின்றது. தோய் தயின் என்றற் போன்று. இங்கு பழமரம் - புரவலர்க்கும், பறவை பரிசிலருக்கும் உவமை என பொருள் விளக்கம் தருகிறார். அதுமட்டு மின்றி உவமை கூறுமிடத்து பிற்கால இலக்கியங்களில் இது போன்ற உவமை இருப்பின் அதனையும் சுட்டிக்காட்டுகிறார். (உ.ம்) “பயன் மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்தாற்றாற் செல்வம், நயனுடையான் கட் படின” (குறள்: 216) என வள்ளுவரும் வண்மையுடையோரைப் பழமரத் தோடு உவமித்தல் கண் என உவமைக் காட்டுகிறார்.

திணை மயக்கம் கூறல்

முதற் பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் ஆகிய மூன்று அதற்குரிய திணையில் இருந்து வேறு ஒரு திணைக்கு மயங்கி வருவதை திணை மயக்கம் என்கிறோம். இதனை பொ.வே. தன்னுடைய உரையில் சுட்டிக்காட்டிகிறார்.

“குறிஞ்சி பரவர் பாட நெய்தல்

நறும்பூங் கண்ணி குறவர் குடக்

கானவர் மருதம் பாட வகவர்

நீன்ற முல்லைப் பஃறினை நுவல”

(பொரு: 218-221)

என்னும் வரிகளுக்கும் நச்சர் 208, 209, 210, 218, 198, 218 என்னும் வரிகளை கொண்டு கூட்டி பொருள் எழுதியுள்ளார். பொ.வே. 218 முதல் 221 வரைக்கும் நேரடி பொருள் எடுக்கிறார். குறிஞ்சிப் பண்ணைப் பரதவர் பாடவும், நெய்தல் என்னும் நறிய பூவாற் புனைந்த கண்ணியைக் குறவர்கள் சூடிக்கொள்ளவும் முல்லை நிலத்து மாக்கள் மருதப்பண்ணைப் பாடவும் உழவர்கள் நீல நிறமுடைய முல்லைக்கொடி படர்ந்த பலவாகிய காட்டுநிலத்தைக் கொண்டாடவும் என உரை எழுதிவிட்டு. இன்னும் சில கருத்துக்களை கூறுகிறார். குறிஞ்சி - குறிஞ்சி பண். இது குறிஞ்சிநிலத்திற்குரிய பண். இதனை நெய்தலில் மக்களாகிய பரதவர் பாடினர் என்றலும் நெய்தல் நிலத்திற்குரிய பூவினைக் குறவர்கள் சூடினர் என்றாலும் முல்லை நிலமாக்கள்

மருதநிலப் பண்ணைப் பாடினர் என்றலும் உழவர் முல்லை நிலத்தைப் புகழ்ந்தர் என்றலும் இதன்கண் திணைமயக்கம் ஆதல் அறிக உரையில் திணைமயக்கம் என்பதனை விளக்கமாக எழுதியுள்ளார்.

முடிவுரை

பொ.வே தன்னுடைய உரையில் பாடல் உரைக்கான பொருளை மட்டும் சொல்லாமல் அதில் இருக்கும் சொற்களின் பொருளை நன்கு புலப்படும் படி எழுதியுள்ளார். அது மட்டுமின்றி பத்துப்பாட்டு முழுமைக்கும் உரை எழுதியவர் நச்சர் என்றாலும், அவர் கருத்துகளை சில இடங்களில் மறுத்துக் கூறும் போக்கும் இவரிடம் காணப்படுகிறது. பொ.வே. தொல்காப்பியர் கூறும் எழுத்து, சொல், பொருள் என்னும் முறைமையினையும் கையாண்டு உள்ளார். பிற நூல்களான இலக்கணம், இலக்கியம், காப்பியம் என்னும் நூல்களில் இருந்து எடுத்துக்காட்டுகளைக் காட்டியுள்ளார். இவ்வாறாக பொ.வே. உரைப்போக்கின் தனித்துவத்தை விளங்கிக் கொள்ள முடிகிறது. பொ.வேயின் உரைப்போக்கு இலக்கியம் கற்போருக்கு எளிய வண்ணம் உள்ளது.

துணைநூற்பட்டியல்

1. இளம்பூரணர் (உரை), தொல்காப்பியம் எழுத்து, சொல், பொருள், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, மூன்றாம் பதிப்பு; 2015
2. கணேசையர்.சி (ப.ஆ), தொல்காப்பியப் பொருளதி காரம், (முதல் பாகம்) முன் ஐந்தியல்களும் நச்சினார்க்கினியமும், கன்னாகம், திருமகள் அச்சகம், 1943.
3. கணேசையர்.சி (ப.ஆ), தொல்காப்பியப் பொருளதி காரம், (இரண்டாம் பாகம்) பின்னான்கியல் களும், பேராசிரியமும், கன்னாகம், திருமகள் அச்சகம், 1943.
4. சேனாவரையர், தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரம், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, ப.ப: 2016
5. சோமசுந்தரனார். பொ.வே. (பெருமழைப்புலவர்), பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும் பொருநராற்றுப்படை, திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, பதிப்பு: 2001.
6. திருஞானசம்பந்தம்.ச, நன்னூல் - சொல்லதிகாரம், கதிர் பதிப்பகம், திருவையாறு, பதிப்பு: 2009.
7. நச்சினார்க்கினியர் (உரை), பத்துப்பாட்டு மூலமும் மதுரையாசிரியர் பாரத்து வாசி நச்சினார்க்கினியரு ரையும், கேசரி அச்சுக்கூடத்திற்கு பதிக்கப் பெற்றது, சென்னை, மூன்றாம் பதிப்பு: 1931
8. பத்துப்பாட்டு, நியூசெஞ்சரி புக் ஹாவுஸ், சென்னை.
9. பத்துப்பாட்டு, ச.வே.ச. உரை, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சென்னை.